

NELJAPÄEV
08.01 2026

Tamberg

Tormis

Sumera

Pärt

Luigeland

MUBA sümfooniaorkester ja neidudekoor

Dirigendid Valle-Rasmus Roots ja Ingrid Kõrvits

 mUBA
klassika

MUBA Suur saal

KELL **18:00**

Veljo Tormis (1930–2017)

„Kaheksa eesti lüürilist rahvalaulu“ (2005)

1. „Laulud pulmades õpitud“ (Kuusalu)

7. „Pihlapuu“ (Helme)

Solistid Karoliine Alamaa, Kristina Polov ja Gabrielle Mai

8. „Vaeslapsed laanes“ (Hargla)

Veljo Tormis

„Laulud laulust ja laulikust“ (1971)

2. „Lauliku lapsepõli“ (Põlva)

Solistid I Kristina Polov, Iris Kallas ja Karoliine Alamaa

Solistid II Harriet Keerman ja Ella Tillemann

Arvo Pärt (1935)

„Peace Upon You, Jerusalem“, tekst: psalm 122 (121) (2002)

MUBA neidudekoor

Dirigent **Ingrid Kõrvits**, hääleseadja **Egle Veltmann**

Eino Tamberg (1930–2010)

„Concerto grosso“ *op. 5* (1956)

I *Allegro moderato. Allegro*

Solistid **Minna Emilia Vürst** (flööt), **Zana Paalberg** (klarnet),

Jan Marius Laur (trompet), **Caspar Kiis** (saksofon), **Loone Krigul** (fagott),

Kärt Mikalai (klaver)

Veljo Tormis

„Väike sümfoonia“ (Hommage à Joseph Haydn) (1961)

I *Molto allegro*

II *Larghetto*

III *Allegretto rustico*

IV *Adagio. Allegro marcando*

Lepo Sumera (1950–2000)
„Muusika kammerorkestrile“ (1977)

I *Energico*

Veljo Tormis
Süit kammerooperist „Luigeland“ (1971)

„Luikede saabumine“ (Proloog)
„Lahusolek“ (Antrakt)
„Kevadtuul. Solvang“ (Stseen)
„Luigejaht“ (Antrakt)
„Palavik“ (Antrakt)
„Luiged“ (Epiloog)

Kaastegev MUBA neidudekoor

MUBA sümfooniaorkester
Orkestri kontsertmeister **Liisa Arakas**
Dirigent **Valle-Rasmus Roots**

Veljo Tormis (1930–2017) sündis Kuusalu lähedal Arukülas, Kõrveaia talus. Huvi muusika vastu sai helilooja kodust, tema isa Riho Tormis mängis viiulit ja laulis koorides. Tormis alustas oreliõpinguid Tallinnas August Topmani käe all. Järgnesid õpingud Tallinna Riikliku Konservatooriumi kompositsiooni osakonnas Villem Kapi juhendamisel. Helilooja diplomi sai Tormis 1956. aastal Moskva konservatooriumist, kus tema õpetaja oli Vissarion Šebalin. Juba enne konservatooriumi lõpetamist alustas Tormis tööd Tallinna Muusikakoolis teoreetiliste ainete ja kompositsiooniõppejõuna, tema õpilaste seas oli ka Arvo Pärt. 1960. aastatel õpetas Tormis kompositsiooni Tallinna Muusikakeskkoolis, kus üks tema õpilasi oli Lepo Sumera.

Lõviosa Tormise loomingust moodustavad koorilaulud, millest omakorda suurem osa põhineb folklooril. Tema kooriteostes kõlavad eestlaste, lätlaste, ingerlaste, setude, liivlaste, soomlaste, venelaste, bulgaarlaste ja teiste rahvaste meloodiad. Tormise panus vana regilaulu elustamisel Eestis on hindamatu. Kuigi Tormise loomingus domineerivad vokaalteosed, on ta kirjutanud ka instrumentaal- ja lavateoseid.

„Kaheksa eesti lüürilist rahvalaulu“ (2005)

Tormise tsükkel „Kaheksa eesti lüürilist rahvalaulu“ naiskoorile (2005) on seade tsüklist „Kolmteist eesti lüürilist rahvalaulu“ segakoorile (1972). Heliloojal oli seda tsükli luues mitu mõtet. Esiteks tahtis ta rahvalaulu levitada, teiseks räägiti kogu aeg, et väiksematel koolikooridel pole midagi laulda, nõnda sooviski Tormis seda lünka täita.

Helilooja sõnul vahendab tsükkel eesti regivärsilisi rahvalaule – vanemat osa meie rahva laululoomingust, mille juured ulatuvad aastatuhandete taha läänemeresoome ühiskultuuri. „Teoste kirjutamisel järgisin runolaulu struktuuri ja laulmisviise, nagu ees- ja järellaulu pidev vaheldumine, värsirea kordus, skansioon jms. Igatahes pole mul olnud eesmärki rahvalaulust midagi paremat teha, pigem oli soov tema enda olemust tabada,“ on Tormis öelnud.

Nende lüüriliste rahvalaulude ühehäälsed algallikad ja žanrinimi pärinevad ühe eesti silmapaistvama rahvamuusikauurija Herbert Tampere kogumikust „Eesti rahvalaule viisidega“. Esindatud on lauluviisid Muhu, Kuusalu, Väike-Maarja, Paistu, Jõhvi, Setomaa, Urvaste, Kodavere, Kolga-Jaani, Helme, Hargla ja Audru kandist. Kontserdil kõlavad osad: 1. „Laulud pulmades õpitud“ (Kuusalu), 7. „Pihlapuu“ (Helme) ja 8. „Vaeslapsed laanes“ (Hargla).

„Lauliku lapsepõli“ (1966) tsüklist „Laulud laulust ja laulikust“ (1971)

Suur osa Tormise loominguist on seotud regilaulu taasavastamise ja kuulajate ette toomisega. Just selle teemaga on seotud ka helilooja tuntuim ütlus, lausa tema loomingu motoks kujunenud „mitte mina ei kasuta regilaulu, vaid regilaul kasutab mind, et minu kaudu ennast väljendada“.

1971. aastal kasutas Tormis regilaule naiskoorile loodud tsükli „Laulud laulust ja laulikust“. Kõik tsükli viis laulu on helilooja pühendanud erinevatele mõttekaaslastele ja inimestele, kes talle folkloristika ja rahvalaulu alal mõju on avaldanud. Esimene laul „Laula, kuni elad“ (Tõstamaa) on pühendatud Ingrid Rüütli. Teine laul „Lauliku lapsepõli“ (Põlva) on kirjutatud juba 1966. aastal ning pühendatud rahvalaulukogujale Olli Kõivale, kes oli teose loomisel heliloojale abiks. Kolmas laul „Laulud tööil õpitud“ (Kolga-Jaani) on pühendatud Ruth Mirovile, neljas laul „Kurb laulik“ (Kuusalu) Jaan Kaplinskile ja viimane ehk viies laul „Ühte laulmine“ (Karksi) Jaan Toomingale.

Arvo Pärt (1935) on sündinud Paides. Tema muusikaõpingud said alguse Rakvere Muusikakoolis Ille Martini klaveriklassis. Pärast keskkooli lõpetamist jätkas ta õpinguid kompositsiooni erialal Tallinna Muusikakoolis Veljo Tormise juhendamisel. Pärt on lõpetanud Tallinna Riikliku Konservatooriumi Heino Elleri kompositsiooniklassis ning töötanud helirežissöörina Eesti Raadios. 1960. aastate lõpust tegutseb Pärt vabakutselise heliloojana.

Nii Pärdi varase loomingu avangardistlik vaim kui ka 1970. aastatel valminud teoste religioosne olemus tõid kaasa vastuolulise kriitika ning põhjustasid mitmeid vastasseise toonaste ametivõimudega. 1980. aastal oli Pärdide perekond sunnitud emigreeruma – algul Viini, seejärel Berliini, kuhu jäadi ligi kolmekümneks aastaks.

Pärdi looming on oluliselt muutnud inimeste arusaamist muusikast. 1976. aastal lõi ta isikupärase muusikalise keele nimega *tintinnabuli*, mis on jõudnud väga laia ja eriilmelise kuulajaskonnani. Ühtlasi on *tintinnabuli* ka maailmavaade, helilooja isiklik ja sügavalt läbi tunnetatud eluhoiak, mille aluseks on kristlikud väärtused ning tõe, ilu ja puhtuse otsingud. Ehkki Pärdi loomingust ei lähtu ühtki koolkonda, on tema *tintinnabuli*-teosed tugevalt mõjutanud suurt osa nüüdismuusikast.

„Peace Upon You, Jerusalem“, tekst: psalm 122 (121) (2002)

Pärdi „Peace upon you, Jerusalem“ [psalm 122 (121)] valmis 2002. aastal ning on pühendatud teose tellijale Aarne Saluveerile ja ETV tütarlastekoorile. Esiettekanne toimus 2003. aastal New Yorgis Ameerika Koorijuhtide Assotsiatsiooni sümpoosioni kontserdiprogrammis.

Psalm 122 (121) on üks viieteistkümnest palveteekonna laulust, mis väljendab palveränduri tänu ja rõõmu kohtumisel Püha Linnaga. Sellest rõõmust on kantud ka neljahääle *a cappella* kooriteose reibas elujõuline kõlapilt. „Peace Upon You, Jerusalem“ ei ole komponeeritud *tintinnabuli*-tehnikas, kuid Pärdile omaselt on muusika väga tekstikeskne – iga värsipaar psalmis on saanud oma muusikalise värvi ja meeoleolu, leidnud individuaalse väljenduse detailides.

Eino Tambergi (1930–2010) muusikaõpingud said alguse kodusest klaverimängust ning jätkusid klaveritundides Valentine Riivese juhendamisel. Ta lõpetas Tallinna Riikliku Konservatooriumi kompositsiooni erialal, juhendajaks Eugen Kapp. Pärast lõpetamist töötas ta Eesti Draamateatris muusikaala juhatajana ning Eesti Raadios

helirežissöörina. 1960. aastatel oli ta Eesti Heliloojate Liidu konsultant. Alates aastast 1968 oli Eino Tamberg Tallinna Riikliku Konservatooriumi kompositsiooniõppejõud, hiljem ka kompositsiooni osakonna juhataja ja professor. Tema kompositsiooniklassi on lõpetanud 31 heliloojat, nende seas Raimo Kangro, Margo Kõlar ja Peeter Vähi.

Alates oma läbilöögist 1950. aastate keskel kuulus Tamberg alati eesti heliloojate juhtgruppi. Tamberg oli suur kunsti-, kirjanduse- ja teatrihuviline, väga omapärase käekirjaga helilooja. Teda paelus erinevate kunstide süntees. Tamberg oli teatraalse stiiliga looja – romantik ja eesti muusika armastuse laulik. Armastus teatri vastu aimub ta paljudes partituurides, mitte ainult lavamuusikas.

Tambergi loomingu nimekirjas on üle saja oopuse eri žanrites. Tema loomingus on kesksel kohal orkestri- ja lavamuusika. Ta on nelja sümfoonia, üheksa instrumentaalkontserdi ja mitmete lavateoste autor. Sealhulgas on ta mitmeid žanre sisuliselt uuendanud (nt lavaline oratoorium, ballett-sümfoonia).

„Concerto grosso“ op. 5 (1956)

See eesti muusikale kuulsust toonud teos on kirjutatud 1956. aasta suvel pooleteistkümnene kuu jooksul. Tambergi mäletamist mööda sai esimene pool teosest kirja pandud Tallinnas ja teine pool Moskva lähedal. Esimene avalik ettekanne toimus 10. augustil 1957 Moskvast.

1957. aastal võitis „Concerto grosso“ VI Ülemaailmsel Noorsoofestivalil kuldmedali, millega kaasnes laiem tähelepanu. See erksarütmiline teos osutus noore helilooja hiilgavaks läbilöögiks (sh rahvusvahelisel areenil, mis oli toonast aega arvestades haruldane). Helilooja varajases loomingus, kuhu see teos liigitub, on tunda sarnasusi vene sümfonismiga (Šostakovitš, Prokofjev). Tambergi neoklassitsistlike joontega „Concerto grosso“ oli üks modernismi taastulekut tähistava nn uue laine tähtteoseid stalinismijärgses Eestis, mis 1958. aastal kanti ette ka festivalil „Praha kevad“. Samal aastal toimus ka Eesti esiettekanne Sergei Prohhorovi juhatusel. 1966. aastal juhatas teost legendaarne saksa dirigent Kurt Masur, kellega Tamberg väga hästi läbi sai.

Concerto grosso (itaalia keeles 'suur kontsert') žanr pärineb barokkajastust. Selle žanri rajajaks peetakse itaalia heliloojat Arcangelo Corellit. Teoses vastanduvad sooloinstrumentid orkestrile. Sellist vastandamist on ka Tamberg oma teoses kasutanud. Tähelepanu väärib Tambergi teose koosseis – sooloinstrumentideks on flööt, klarnet,

trompet, altsaksofon, fagott ja klaver. Omas ajas harukordne on saksofoni kasutus, pill oli Nõukogude Eestis veel seitse aastat enne teose valmimist keelatud ja endiselt peeti seda liialt läänelikuks pilliks. Teos koosneb kolmest osast: I *Allegro moderato. Allegro*, II *Adagio*, III *Allegro molto, quasi toccata*. Kontserdil tuleb esitusele esimene osa.

Veljo Tormis „Väike sümfoonia“ (Hommage à Joseph Haydn) (1961)

Tormise „Väike sümfoonia“ (Hommage à Joseph Haydn) on loodud isetegevuslikele sümfooniaorkestritele. See aga ei vähenda kuidagi teose kunstilist väärtust. Nagu alapealkirjast nähtub, teeb teos kummarduse klassikalise sümfoonia alusepanijale Joseph Haydnile. Sarnasusi klassikalise stiiliga on mitmeid. Nii nagu klassikalises sümfoonias on ka Tormise „Väikeses sümfoonias“ neli osa. Tormis on teose I ja II osas kasutanud sonaadivormi, mis on teose loomisaastat arvesse võttes ebatavaline. Sümfoonia osad ei ole kuigi ulatuslikud ja palju esineb kordust – see muudab teose jõukohaseks ka õpilasorkestritele. Teose muusikaline materjal on mitmekülgne – sellest võib leida karakterseid teemasid (eriti I osas), aga ka rahvatantsu kujundeid (III osas on äratuntav labajala motiiv). Teosega tõestab helilooja, et head muusikat on võimalik kirjutada ka piiratud võimalusi arvesse võttes.

Lepo Sumera (1950–2000) õppis kompositsiooni Tallinna Muusika-keskkoolis Veljo Tormise juhendamisel ja Tallinna Riiklikus Konservatooriumis Heino Elleri kompositsiooniklassis, pärast Elleri surma Heino Jürisalu klassis. Sumera täiendas end ka professor Roman Ledenjovi juures Moskva konservatooriumis.

Alates 1978. aastast oli Sumera Tallinna Riikliku Konservatooriumi kompositsiooniõppejõud ning 1995. aastast muusikaakadeemia elektronmuusika stuudio esimene juhataja. Lisaks töötas ta helirežissöörina Eesti Raadios, oli Eesti Heliloojate Liidu vanemkonsultant ning 1993. aastast kuni surmani liidu esimees. Sumera oli ka Eesti Vabariigi esimene kultuuriminister.

Sumera looming on väga kontrastiderohke – ta vastandab huumori ja tõsiduse, diatoonika ja kromaatika, korrastuse ja korratuse, ning rütmilisuse ja meetrumivabaduse. Sumera tähtsaimaks instrumendiks on sümfooniaorkester ja keskseks žanriks sümfoonia. Ta on üks säravamaid eesti sümfoniste ning kirjutanud kokku kuus sümfooniat.

1970. aastate teostes kasutas Sumera vaba dodekafooniat ning kollaaživõtteid. 1980. aastatel pöördus ta tonaalse ja modaalse helikeele poole, kasutades suurvormides minimalistlikke arendusvõtteid. 1990. aastate loomingus on olulisel kohal kammer- ja elektrooniline muusika.

„Muusika kammerorkestrile“ (1977)

„Muusika kammerorkestrile“ on kirjutatud Sumera komponeerimise alguspäevil, 1977. aastal. Teise osa temaatika, nagu ka linnulaulu motiiv, pärineb helilooja sõnutsi veel varasemast ajast – konservatooriumi teisel kursusel kirjutatud kvartetist. Teos on tellitud RO Estonia kammerorkestri esimeseks kontserdiks.

„Muusika kammerorkestrile“ koosneb kahest omavahel tugevas kontrastis olevast osast – lühike ja kiire *energico* ning pikem, müstiline *cantabile*. 1970. aastad, mil see teos kirjutatud on, olid maailma muusikas rangetest kompositsioonitehnikatest mitmel viisil eemaldumise aeg. Neil aastail kasutas Sumera oma loomingus vaba dodekafooniat, kuid ikka ühenduses vabakromaatilise polüfooniaga ja/või diatooniliste kollaažilõikudega või aleatoorse kontrapunktiga.

Veljo Tormis Süit kammerooperist „Luigeland“ (1971)

Nagu teisedki tema põlvkonna heliloojad katsetas Tormis oma loomingu algusaastatel uute kompositsioonitehnikatega. Ka aastatel 1964–1965 valminud kammerooperis „Luigeland“ kasutab Tormis modernseid võtteid, näiteks dodekafooniat. Ooper esietendus 1966. aastal Vanemuise teatris, järgnevatel aastatel jõudis „Luigeland“ lavale veel Riias ja Venemaal Sõktõvkaris. Hiljem on seda veel ette kantud Eesti Muusika Päevadel 2007. aastal.

Ooperi libreto kirjutas Enn Vetemaa Osvald Toominga jutustuse „Luigeland“ põhjal. Tormise kammerooper on kahes vaatuses ja seitsmes osas, kus keskseks teemaks kunstriku hingeheitlused. Ooperit raamib laululuige kaunis teema naiskoori esituses.

Ooperis on vahemängud, mida Tormis nimetab antraktideks ning mis kajastavad tegevust ja siseseisundeid teatud episoodide või mingi konflikti vahekohtades nii, et ooperi peateema on läbinähtav. Nendest vahemängudest tegi Tormis 1971. aastal orkestrisüidi, mida on vastavalt soovile võimalik esitada nii naiskoori kui ka vaskpillidega. Mai Murdmaa on orkestrisüidile loonud ka koreograafia.

Orkestrisüüdi on Tormis pühendanud õpetajale ja sõbrale, Moskva konservatooriumi orkestratsiooni professorile Juri Fortunatovile, kes aitas paljudel noortel heliloojatel leida oma muusikalistele ideedele paremat instrumentatsiooni. Tormis on teda nimetanud koguni „eesti muusikarüütliks“.

Iris Teemägi, muusikakultuuri eriala, XI klass
õp Sandra Kalmann

TALLINNA MUUSIKA- JA BALLETIKOOLI SÜMFOONIAORKESTER on nooruslik ja mitmekülgne noorteorkester, kus mängivad IX-XII klassi ja kutseõppe õpilased. Ühel hooajal toob orkester publiku ette keskmiselt neli kava. Orkestri mitmekülgses repertuaaris on esindatud nii klassitsismi- kui romantismiajastu muusika kui ka 20. ja 21. sajandi heliloojate looming, sealhulgas eesti heliloojate teosed. Enam kui 70-liikmelise orkestri dirigent on **Valle-Rasmus Roots**.

VALLE-RASMUS ROOTS (1994) on tšellist ja dirigent. Ta alustas tšelloõpinguid Mart Laasi tšelloklassis 2001. aastal Tallinna Muusika-keskkoolis, mille lõpetas 2013. aastal. 2017. aastal lõpetas ta Eesti Muusika- ja Teatriakadeemia bakalaureuseõppe. Magistrikraadi tšello erialal omandas ta 2020. aastal (juhendaja prof Henry-David Varema). 2022. aastal omandas Roots magistrikraadi orkestridirigeerimise erialal (juhendaja prof Paul Mägi). Käesoleval ajal jätkab ta EMTAs doktorant-nooremteadurina prof Arvo Volmeri juhendamisel. Roots on ERASMUS+ üliõpilasvahetusprogrammi raames õppinud Berliinis, Universität der Künste prof Wolfgang

Böttcheri tšelloklassis ning Sibeliuse Akadeemias Helsingis prof Marko Ylöneni tšelloklassis. Roots on osutunud edukaks osavõtjaks mitmel konkurssidel. Ta pälvis I preemia Balti keelpillimängijate konkursil 2018. aastal Leedus, Vilniuses. Ta on Yamaha stipendiumikonkursi võitja (2016). Roots on juhatanud mitmeid orkestreid, ta on Orkestri Helikunst asutaja ja dirigent ning teinud koostööd selliste solistidega nagu Marcel Johannes Kits, Katariina Maria Kits-Reimal, Sten Lassmann, Karis Trass, Hans Christian Aavik, Tähe-Lee Liiv, Elina Nechayeva jt. Ta on tšellistina soleerinud Eesti Riikliku Sümfooniaorkestri, Tallinna Kammerorkestri, Pärnu Linnaorkestri, Baden-Badeni Filharmonia orkestri, EMTA

sümfooniaorkestri ees, dirigentideks Jüri Alperen, Arvo Volmer, Paul Mägi, Risto Joost, Mikk Murdvee, Kaspar Mänd jt. Roots on olnud Eesti heliloojate Märt-Matis Lille ja Age Veeroosi teoste tšellole ja orkestrile esmaettekandjaks. Valle-Rasmus Roots on osalenud mitmetel kursustel ja meistrkursustel väljapaistvate tšellistide juhendamisel (nt David Geringas, Wolfgang Böttcher, Marko Ylönen, Francis Gouton jt). Ta on osalenud ka Neeme Järvi, Paavo Järvi, Kristjan Järvi, Leonid Grini, Arvo Volmeri, Vello Pähna ja Jorma Panula dirigeerimiskursustel. Plaadifirma Toccata andis 2024. aastal välja Valle-Rasmus Rootsi ja Sten Lassmanni plaadi „The Estonian Cello“. Septembrist 2024 on Roots Tallinna Muusika- ja Balletikooli sümfooniaorkestri dirigent.

MUBA NEIDUDEKOOR on jätkuks TMKK noortekoorile, mis tegutses alates 2008. aastast. 2022. aasta septembrist kannab koor nime Tallinna Muusika- ja Balletikooli neidudekoor. Koori dirigent on Ingrid Kõrvits, hääleseadja ja koormeister Egle Veltmann, kontsertmeister Andres Lemba. Koori kuuluvad lauljad vanuses 14-22 aastat, kes õpivad erialana mõnda instrumenti, laulmist, koorijuhtimist või muusikakultuuri.

Kooril on aktiivne kontserditegevus. Esinetud on Eestis, samuti Saksamaal, Austrias, Küprosel, Inglismaal, Ungaris, Kreekas, Itaalias, Lätis, Hispaanias, USAs, Bahamal, ning Iisraelis. Osa on võetud laulupidudest ning mitmetest muusikaprojektidest koostöös professionaalsete kollektiivide ja tunnustatud dirigentidega (nt ERSO, Eesti Filharmoonia Kammerkoor, Eesti Rahvusmeeskoor, Tõnu Kaljuste, Andres Mustonen, Mikk Üleoja, Kaspar Putniņš jt).

Koor on olnud edukas mitmetel festivalidel ja konkurssidel: 2022. aastal *grand prix* rahvusvahelisel koorikonkursil Riga Sings 2022 Lätis ja 2023. aastal esikoht noortekooride kategoorias rahvusvahelisel koorikonkursil Adriatic Pearl Horvaatias Dubrovnikus.

Kooril on ilmunud kaks CD-plaati: „Heliseb väljadel“ ning „Magnificat“.

MUBA sümfooniaorkester mängib täna sel kontserdil koosseisus:

I viiul

Liisa Arakas
Karoliina Kuppert
Anny-Laura Lauringson
Matilda Mavrodieva
Marta Meibaum
Polina Mihhailova
Artur Reinsalu
Gerli Roost
Kirke Savitch
Kaari Sinisaar
Anna Katarina Tralla
Mari Ebe Uustalu
Evelina Vegera
Iiris Villem

II viiul

Johanna Pärnpuu
Tessa Groen
Veronika Jelõkova
Susanna Maria Jõgi
Aksel Järvelaid
Helena Kaiv
Leandra Kalf
Kaira Kiilberg
Greta Malva
Aleksandra Massalski
Tähelill Niit
Margareth Truve
Madli Viiul

Vioola

Leelo Pajus
Lisbeth Poom
Elisabeth Sofia Leppik
Piret Must
Randal Mutso
Laura Adele Siitan
Hanna Šleifer
Lene Tõnissaar

Tšello

Anton Hannes Karin
Maria Martin
Emily Viktoria Dudkin
Tristan Ilves
Elis Kirsman
Arseni Kissin
Graham Kruusamägi
Agu-Ergav Laasi
Miko Marius Onni

Brigitta Osman
Jaagup Piirsalu
Emma Elisabeth Toom
Aleksandra Maria Tralla

Kontrabass

Alise Tepp
Ott Villem

Flööt

Heleene Anton
Frida Hansen
Margarita Meister
Minna Emilia Vürst

Oboe

Myroslav Dykyi

Klarnet

Zana Paalberg
Illya Chynchevych

Fagott

Rasmus Miikael Puusepp

Metsasarv

Siim Kivi
Maksim Petrov
Johanna Rüütelmaa

Trompet

Eerik Bahovski
Triin Ustav

Tromboon

Justus Janke
Oskar Nõmm

Timpanid

Teele Lehtpuu

Löökpillid

Kerttu Makko
Mikk Mälgand
Jürgen Valgemäe

Klaver

Kärt Mikalai

Harf

Eda Peäske (RO Estonia)

